

GALERİ ZILBERMAN

INATTENTIONAL
BLINDNESS
İSTEM DIŞI KÖRLÜK

INATTENTIONAL BLINDNESS/İSTEM DIŞI KÖRLÜK

SOPHIE DVOŘÁK | ŞAKİR GÖKÇEBAĞ | BERAT IŞIK | CLAUDIA LARCHER
BERND OPPL | LIDDY SCHEFFKNECHT | AYLİN TEKİNER

Curated by
IŞIN ÖNOL

11 JANUARY/OCAK—22 FEBRUARY/ŐUBAT 2014

GALERİ ZILBERMAN

Bilimde, teoriler her zaman yeni gerçekler ile tekrar değerlendirilip yüzleştirilir; eğer gerçekler – hata çubuklarının ötesinde – ciddi bir şekilde uyumsuz ise, teorinin bir daha gözden geçirilip düzeltilmesi gerekebilir. Ancak, günlük hayatta, uzun zaman öncesine ait olaylara dair gerçeklerle yüzleşmemiz çok nadirdir. Anılarımıza, nerede ise asla meydan okunmaz. Bunun yerine, ne kadar hatalı olurlarsa olsunlar, [anılarımız] oldukları yerde dondurulabilirler veya sürekli gözden geçirmeye tabi bir sanatsal çalışma haline gelirler.¹

İstem dışı körlük, “diğer ilgi gerektiren görevler gerçekleştirilirken, görüş alanı içinde olan beklenmedik bir uyarıcıyı fark etme bozukluğu” olarak bilinen bir görüngüdür.² Bu görüngü, psikolojik dikkat ile ilişkili bir hata olarak sınıflandırılmaktadır ve görme bozukluğundan kaynaklanmaz. Bu dikkat eksikliğinin ana nedeni, bizi çevreleyen aşırı uyarıcı yüküdür; istenilen şeylere odaklanabilmek için, birçok diğerlerine aldırmamayı ve gözetimsiz uyarının farkında olmamayı öğreniriz. Bu görüngünün insanların algısı üzerinde belirgin bir etkisi olduğunu gösteren çok sayıda deney gerçekleştirilmiştir.

In science the theories are always being reassessed and confronted with new facts; if the facts are seriously discordant –beyond the error bars- the theory may have to be revised. But in everyday life it is very rare that we are confronted with facts about events of long ago. Our memories are almost never challenged. They can, instead, be frozen in place, no matter how flawed they are, or become a work in continual artistic revision.¹

Inattention blindness is a phenomenon known as “the failure to notice an unexpected stimulus that is in one’s field of vision when other attention-demanding tasks are being performed.”² This phenomenon is classified as a psychological attentional error and is not the result of vision defects. The main reason for this lacking of attention is the overload of stimuli surrounding us; in order to be able to focus on the intended things, we learn to disregard many others and be unaware of the unattended stimuli. There have been a large number of experiments demonstrating that this phenomenon has a significant effect on people’s perception.

Eleştirel bakış açısı ile yeniden tarih yazımları uzun zaman önce açıkça ortaya koymuştur ki gerçekleşmiş herhangi bir olayın koşulsuzca doğru sayılabilecek bir temsili olamaz. Bu, temel olarak, algıdaki öznellikten, olayların yorumlanmasındaki çeşitliliklerden ve bilginin manipülasyonundan kaynaklanmaktadır. Olaylar hakkında bilgi veren medya kaynaklarının niceliği arttıkça, verilen bilgiler arasındaki çelişkiler de gittikçe daha belirgin hale gelir. Bunun sonucunda da, kişi sağlanan bilginin doğruluğuna olan güvenini yitirir. Bir yandan, bu olgu, daha yüksek seviyede bir farkındalık yaratır ve kişinin eleştirel düşünce kabiliyetini güçlendirir; ancak diğer yandan, bilgiyi dağıtma konumunda olanları, hedef kitlenin gözünde daha güvenilir olmalarını sağlayacak stratejiler oluşturmaya zorlar. Bu nedenle, medya, politika ve pazarlama alanları, vizyonlarını politik olarak doğru biçimde temsil ederek kitlelerini ikna etme kabiliyetlerine takviye ederler. Bu gerçek, bizim, artan şüphe seviyelerimizin karşısında anti-virüs yetilerimizi güncellerken akli başında kalmamızı ve bilgi

Critical rewritings of histories have long ago manifested the fact that there can be no unconditionally accurate representation of an event. This is mainly due to subjectivity in perception, varieties of interpretations of events, and the manipulation of information. As the quantity of media sources, from which we receive information about facts increase, the more apparent contradictions between the given data become. Consequently, one loses confidence in the accuracy of the information provided. On the one hand, this fact creates a higher level of awareness and strengthens our critical thinking abilities, but on the other hand, forces the ones, who are in the position of distributing information, to generate strategies to become more trustworthy in the eyes of their target audience. Therefore the fields of media, politics, and marketing reinforce their capabilities of convincing their targets by representing their visions to be politically correct. This fact requires us to remain sane, as we update our anti-virus capabilities in the face of our increasing levels of suspicion and, to not fall into possible traps

dağıtım sistemlerinin tüm iştirakçileri tarafından stratejik olarak kurulmuş olan olası tuzaklara düşmememizi gerektirir.

İstem dışı körlük, görsel sistemde bir eksikliğe işaret etse de, aynı zamanda bilginin görsel ve zihinsel açıdan işlenmesine dair belirgin bir karakteristiğini de gösterir. Özellikle, algıda seçici dikkatin rolünü gözler önüne serer. İstem dışı körlük, bu tutarsız sürecin, bizi dünyamızın “önemli” görünümüne odaklanmış kalmaya ve “ilgisiz” nesnelerin ve olayların dikkatimizi dağıtmasını önlemeye yönlendiren bir sonucunu tanımlar. Portekizli diktatör Salazar’ın bednam 3F kuralı veya Amerikan Başkanı Truman’ın eski politik bir hileyi uyguladıkları için Cumhuriyetçiler’e yönelik meşhur eleştirisi – “onları ikna edemezsen, (kafalarını) karıştır” – politik başarı için odağı değiştirme kabiliyetinin ne kadar önemli olduğuna dair dolambaçsız örneklerdir. Bugün, hükümetlerimiz, reklamcılık sektörleri ve onların medya endüstrileri, bizi en mahrem ve kırılğan alanlarımızdan yakalıyorlar; onların görünür ancak aldatıcı olan özelliklerini ve aktivitelerini farketmemizi önlemek için, bizim için en önemli olan şeyleri gözümüzün önüne yerleştirerek başarılı bir şekilde odağımızı değiştiriyorlar.

that are strategically constructed by the integral participants of the information distribution systems.

Though inattentional blindness indicates a deficit of the visual system, it also demonstrates a significant characteristic of visual and mental processing of information. Particularly, it reveals the role of selective attention in perception. Inattentional blindness characterizes a result of this precarious process that leads us to remain focused on “important” aspects of our world and prevent ourselves from being distracted by “irrelevant” objects and events. Portuguese dictator Salazar’s notorious 3F rule, or American President Truman’s famous criticism of the Republicans for applying an old political trick, “if you cannot convince them, confuse them” are straightforward examples of the importance of the ability of altering focus for political success. Today, our governments, the advertisement sectors, and their media industries, catch us from our innermost vulnerabilities, successfully changing our focus, by placing the things that are most important to us before our eyes, in order to prevent us from noticing their visible yet deceiving characteristics and activities.

Politika, var olan sistemlerin mevcut araçlarından istifade ederek bilgiyi görünmez tutacak stratejiler ortaya koyarken, sanat, diğer taraftan, göze görünmeyenin göstergesi olmakla meşgul ediyor kendini. “İstem Dışı Körlük” başlıklı sergi, medyanın, politikanın, eğitim sistemlerinin ve reklam sektörlerinin algıdaki bu bozukluğu nasıl “hür seçme hakkı”na dair farkındalığı manipüle etmeye yönelik stratejiler olarak araçsallaştırdıklarına değinmektedir. Proje, çeşitli konulardan görünürlük kavramı ile oynayabilen bir ortam kurmak açısından karşılaştırılabilir stratejiler kullanan sanatçıları davet ederek daha önce edinilmiş bilgi birikiminin kişinin entelektüel ve fiziksel görme yeteneğini ve algısını nasıl etkilediğini ortak bir deneyim üzerinden analiz etmeyi hedefliyor.

Işın Önot

¹ Carl Sagan, The Demon-Haunted World: Science as a Candle in Dark, Ballantine Books, 1997, s. 141 [Türkçe: Karanlık Bir Dünyada Bilimin Mum Işığı, TÜBİTAK Yayınları / Popüler Bilim Kitapları]

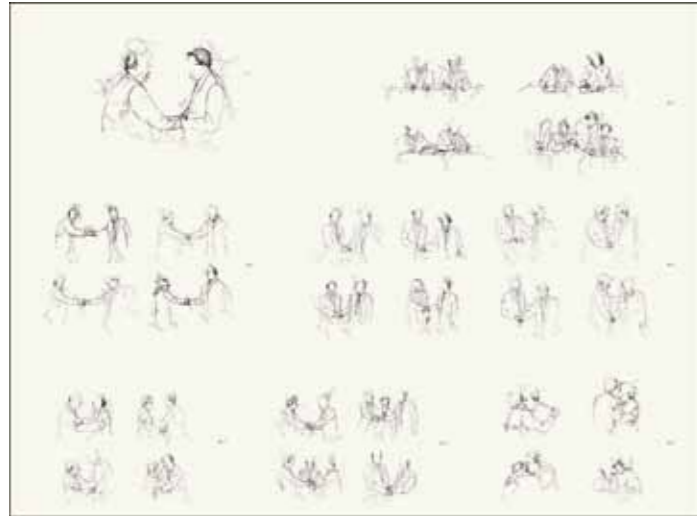
² “Inattentional Blindness (İstem Dışı Körlük)” görüngüsünün Wikipedia tanımından alıntı.

While politics generate strategies to keep information invisible, utilising the available tools of existing systems, art on the other hand, occupies itself with indicating the unseen. The exhibition, Inattentional Blindness, deals with how the media, politics, education systems, and advertising sectors instrumentalise this failure in perception as strategies in manipulation of the awareness of “free choice”. The project invites artists who employ comparable strategies in constructing an environment playing with the notion of visibility from a variety of positions, and aims at analysing through a collective experience, how previously gained knowledge affect one’s intellectual and physical sight and perception.

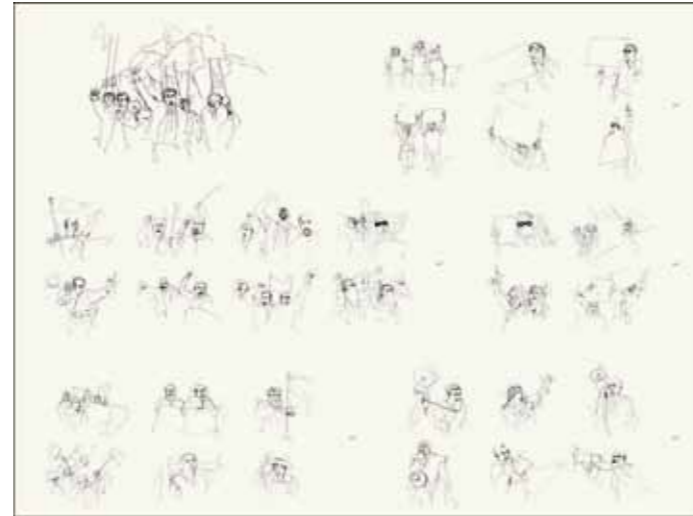
Işın Önot

¹ Carl Sagan, The Demon-Haunted World: Science as a Candle in Dark, Ballantine Books, 1997, p. 141

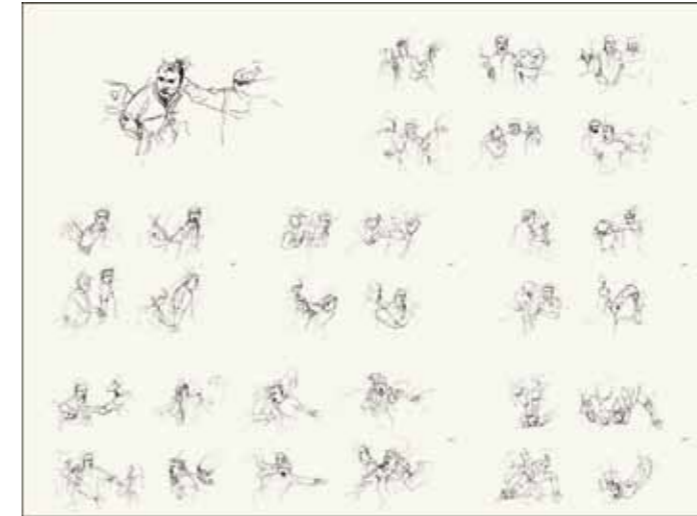
² Excerpt from the Wikipedia definition of the phenomenon Inattentional Blindness.

I: Anlaş/I: Agree, 2009/11
70x95 cm
Serigrafi/Serigraphy
Ed. 5+1 A.P.

II: Gösteri Yap/II: Demonstrate, 2009/11
70x95 cm
Serigrafi/Serigraphy
Ed. 5+1 A.P.

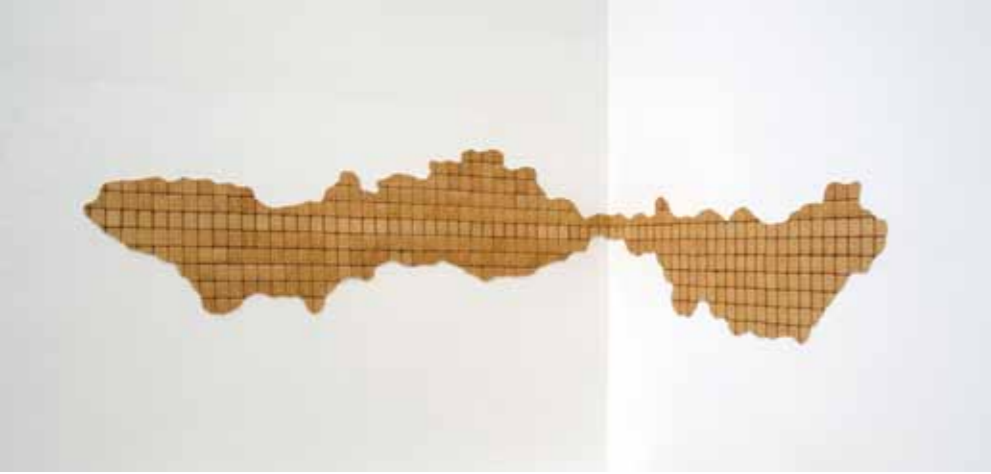
III: Tutukla/III: Arrest, 2009/11
70x95 cm
Serigrafi/Serigraphy
Ed. 5+1 A.P.

I:Anlaş/II:Gösteri Yap/III: Tutukla, çeşitli uluslararası gazetelerden derlenmiş politik anlaşmaları, değişik toplumlar tarafından bu anlaşmalara karşı düzenlenen protestoları ve bunun sonucunda da bu göstericilerin tutuklanışını gözler önüne seren çizimlerden oluşan bir triptiktir. Proje, adaletsizliğin heryerdeliğine ve bunun normalleştirilmesine işaret eder ve bu ardışık süreçlerin nasıl sadece anlık bir ilgi çektiğine odaklanır.

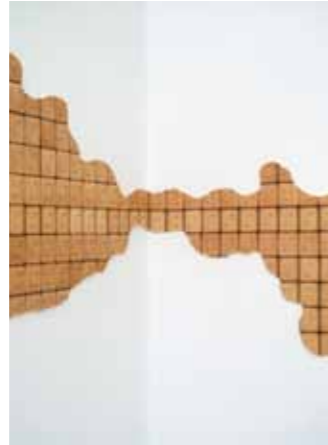
Sophie Dvořák günlük gazetelerden ilham alır. Çizimleri güçlü bir belgesel karakteri taşır. Çoğaltılmış çizimlerden oluşan sunum sahnelerinde Dvořák, propaganda ve onun kısmi ve manipülatif kullanımına dair tekrar eden örüntüleri ortaya çıkararak onların gerçekliğe dair savlarını ve göreceli algılarını sorgular.

I: Agree/II: Demonstrate/III: Arrest, is a triple serigraphy print that consists of drawings from various international newspapers depicting the moments of agreements between politicians, demonstrations against these agreements by different communities, and consequently the moments of arresting of the demonstrators. The project indicates the omnipresence of injustice, the normalization of it, and how these consequent processes attract only a momentous attention from us.

Sophie Dvořák takes her motives from the mass media of the daily newspaper. Her drawings have a strongly documentary character. In her presentation boards with the reproduced drawings she unravels the recurring patterns of the propagandized gestures, and their selective and manipulative use, and is thus questioning their claim of truth and their relative perception.

İsimsiz (Bisküviler)/Untitled (Biscuits), 2013
Değişken boyutlar/Variable dimensions
Yerleştirme/Installation

ayrıntı/detail

İsimsiz (Yapraklar)/Untitled (Leaves), 2003
Poliptik/Polyptych, 50x50 cm (her biri/each)
C-Print
Ed. 5+1 A.P.

Gökçebağ pahalı olmayan gündelik nesnelere kullanarak; malzemeleri halî hazırda sahip oldukları bağlamlarından ve çağrıştırdıkları anlamlardan ironik bir biçimde ayırır ve optik illüzyona yer veren enstalasyonlar üretir. Bu enstalasyonlarda Gökçebağ, bir yandan kullandığı malzemeleri bilinmeyen bir dil üzerinden şaşırtıcı bir biçimde iletişime geçirmeyi başarırken; diğer yandan, sanatsal çalışmanın maddesel olan ve olmayan değeri hakkında sorular sorar.

Fotoğrafa dair çalışmalarında, Gökçebağ nesnelere manipüle eder, kompozisyonlar yaratır ve onları görüntüler. Sonuçta ortaya çıkan imge, dijital olarak manipüle edilmiş gibi görünse de, Gökçebağ fotoğraflarını dijital olarak rötuşlamamaktadır.

Gökçebağ builds installations with inexpensive objects of everyday life within the space of art, creating irony and optical illusion, by detaching possible connotations from the materials and objects and shifting their pre-existing contexts. At these installations on the one hand, the used material and objects surprisingly succeed in communicating effectively through an unknown language, while on the other hand he raises questions about the material and immaterial value of artistic work. Gökçebağ produces a site-specific installation for the Inattentional Blindness project.

As for his photography work, Gökçebağ manipulates objects, creates compositions and photograph them. Although the result image seems like digitally manipulated, he does not retouch the photographs digitally.

Gözü Tamamen Kapalı/Eyes Wide Shut, 2001

Video
Süre/Duration: 2'59"
Ed. 5+1 A.P.

Karanlıkta Dans/Dancer in the Dark, 2003

Video
Süre/Duration: 2'00"
Ed. 5+1 A.P.

Kıyamet Lütfen/Apocalypse Now, 2009

Video
Süre/Duration: 3'53"
Ed. 5+1 A.P.

Berat IŞık içinde yaşadığı sosyo-politik çevrede yüzleştığı ideolojik ve hassas sorunlara yumuşak, nazik ve mizahi bir dokunuşla yaklaşır. Görme duyusu ve onun mecazi anlamlarına pek çok çalışmasında değinir. Bu, İstem Dışı Körlük sergisi için seçilmiş olan videolarda da belirgindir: Karanlıkta Dans adlı videoda, izleyici, kendisinin başkasına karşı olan umursamazlığı ile yüzleşir; Gözü Tamamen Kapalı işinde ise, sanatçı mevcut sistemler ve onların medya aparatları aracılığı ile insanları evcilleştirme süreçlerine dair endişelerini dile getirir. Kıyamet Lütfen adlı videoda ise, içinde yaşadıkları şartlar altında hayatta ve aklı başında kalmanın bir yolu olarak görme duyusundan vazgeçen büyük bir Güneydoğu Anadolu aile ile karşı karşıya geliriz.

Berat IŞık approaches the ideological and vulnerable issues that he faces within the socio-political environment he lives in, with a gentle and humorous touch. The notion of sight is manifested strongly in many of his work. This is very much visible at the selected videos, for Inattentional Blindness. In Dancer in the Dark, the viewer is faced with their own disregard of the other, while at Eyes Wide Shut problematizing the position of the pacified individuals through the ruling systems and their media apparatuses. At Apocalypse Now, we encounter a large Eastern Anatolian family, giving up their senses of sight, as a solution to be able to survive and remain sane within the conditions they live.

CLAUDIA LARCHER

Ev/Heim, 2008
25x90 cm
Alüminyum Üzerine Baskı
Print on Aluminum
Ed. 7+1 A.P.

Almançada ev ve sıla anlamlarına gelen Heim başlıklı çalışmasında, Claudia Larcher, bodrum kattan tavan arasına kadar bir evi ayrıntıları ile keşfederken, bir dizi fotoğraf karesini bir video animasyonu şeklinde bir araya getirir. Özgün bir biçimde geliştirmiş olduğu bu tekniği kullanarak, Larcher görüntüleri sonsuz gibi görünen bir panoramik çekim izlenimi oluşturacak şekilde montajlar ve bunun aracılığı ile fotoğraf ve sinema arasında yeni bir boyut yaratarak mekânsal algımızı kaydırır.

Animasyon sakin bir aile evini göstermekte iken, filme eşlik eden müzik sürekli bir gerilime işaret eder.

Video ile aynı adı taşıyan dijital fotomontaj baskı ise videonun yapım aşamasında toplanan fotoğraf malzemesinden üretilmiştir.

At her work Heim, meaning home, Claudia Larcher brings together a sequence of shots into a form of video animation, exploring a house from attic to cellar. By using this technique uniquely developed by herself, Larcher assembles images into a seemingly endless pan shot and through that she successfully creates a new dimension between photography and cinema, shifting our spatial perception.

While the animation shows a peaceful family house, the audio track at the background creates a continuous tension accompanying the series of endless images.

The digital photomontage print with the same title Heim, was produced from the same photographic material that was collected for the film.

Ev/Heim, 2008
Video Animasyon, renkli, sesli
Video Animation, color, sound
Süre/Duration: 11'40"
Ed. 7+2 A.P.

BERND OPPL

Gecikme Odası/Delay Room, 2011
26x35x25,5 cm
MDF, Video
Ed. 3+1 A.P.

Otel Odası/Hotel Room, 2012
26x35x25,5 cm
MDF, Video
Ed. 3+1 A.P.

Açısal Alan/Angular Field, 2013
Video, siyah&beyaz, sessiz
Video, black&white, silent
Süre/Duration: 6'00"
Ed. 3+1 A.P.

Hasta Bina/Sick Building, 2012
Video
Süre/Duration: 7'00"
Ed. 3+1 A.P.

Açısal Alan/Angular Field, 2013
118x88x30 cm
MDF, motor, güvenlik kamerası, yansıtma
MDF, motor, surveillance camera, projection

Açısal Alan çalışmasında, Bernd Oppl, optik illüzyon için en yaygın kullanılan tekniklerden birisini uygulayıp, boyutlarında biçimsel bozulma sağlayarak, mekânın deneysel bir düzenlemesini inşa etmektedir. Bu biçim yitimi, istem dışı körlük fenomenini araştıran deneyler için yaygın olarak kullanılmaktadır.

Karşılaşılan mekânın boyutları çarpıtılırken, bizim önceki mekânsal deneyimlerimize dair anılarımız mekânı sıradan boyutlarında algılayabilmemize yardımcı olur. Bu etki izleyici üzerinde kolayca illüzyon etkisi oluşturur. Bununla birlikte, Oppl daha da ileri gider ve dışerisine bir kamera yerleştirdiği dönen mimari modeli ile bir başka seviyede optik bir illüzyon yaratır.

Bu mekân nesnesi hem bir fon (arka perde) olarak, hem de otonom bir yapı olarak kullanılır. Oppl, otonom nesne ile onun içerisinden yaratılan sanal mekan arasındaki ilişkilerle ilgilenmektedir. Sergide yer alan Gecikme Odası ve Hasta Bina videolarında da Oppl, kurguladığı mimari modeller içinden yansıttığı kamera görüntüleri ile benzer bir biçimde bir mekan algısı yaratır. Otel Odası çalışmasında bir adım daha ileri giderek görüntülenen odayı yavaşça ve belli belirsiz şekilde soğutarak dondurarak izleyicinin mekânsal algısına bir kez daha meydan okur.

In Angular Field, Bernd Oppl builds an experimental arrangement of a space, applying one of the most frequently used techniques for optical illusions by creating distortion in space conditions. This distortion is directly used for experiments researching the phenomenon of inattention blindness.

While the dimensions of the encountered space are distorted, our memory of previous spatial experiences helps us perceive the space in usual dimensions. This effect easily creates the illusion at the eye of the viewer. However, Oppl goes further, and through his rotating architectural model with a camera attached inside, he creates another level of optical illusion.

The space object is used both as a backdrop, as well as an autonomous structure. Oppl is interested in the interrelations between the autonomous object and the virtual space created from within. The videos Delay Room and Sick Building follow a similar kind of path, creating a spatial illusion through the videos produced reflecting the indoor space of the rotated architectural models. Going a step further at the Hotel Room, he challenges the perception of the viewer, by subtly and very slowly freezing the projected room.

LIDDY SCHEFFKNECHT

Outshine, 2001
Video
Süre/Duration: 1'49"
Ed. 10

Crop, 2013
100x130 cm
Lambda Baskı/Print
Ed. 5+1 A.P.

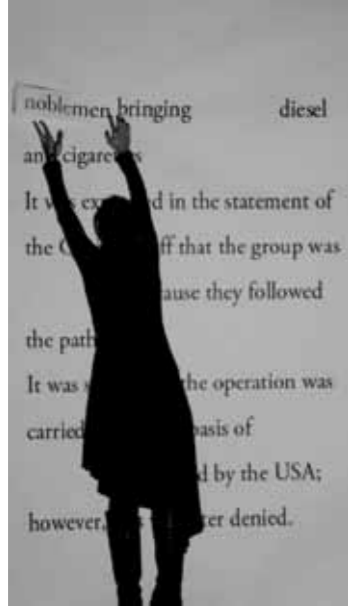
Scheffknecht'in *Outshine* adlı video çalışmasında bir futbol karşılaşması, sahadaki oyuncuların gölgelerine indirgenmiştir. Oyundan geriye tüm kalan, kameraların panoramik dönüşü, tanımlayıcı hatları ile oyun sahası, ve oyuncuların hareket halindeki gölgeleridir.

Liddy Scheffknecht, mekana yönelik çalışmalarının bir çoğunda, güneş ışığını bir plastik malzeme gibi kullanır; bir ışık süzmesine, pencereye yerleştirilmiş silüetler aracılığı ile belirgin bir form verilerek, odada sıra dışı bir desen yaratır. Bu, ışığın ya da gölgenin maddesel olmayan, dünyanın dönüşü ile sürüklenerek oda boyunca hareket eden; biçimini, boyutlarını ve orantısını tesadüfe bırakan bir imgesi olarak görünümü ile sonuçlanır. Gün esnasında belirli bir anda, bu şekillendirilmiş ışık odadaki bir nesne ile, (bu durumda bitki ile) birleşir. Bunun sonucunda ortaya çıkan ise nesnenin ve ışık veya gölgenin yansıtılmasının birliğine dair bir ilüzyondur. *Crop* başlıklı fotoğraf, tam olarak bu yeniden birleşme anını yakalamaktadır.

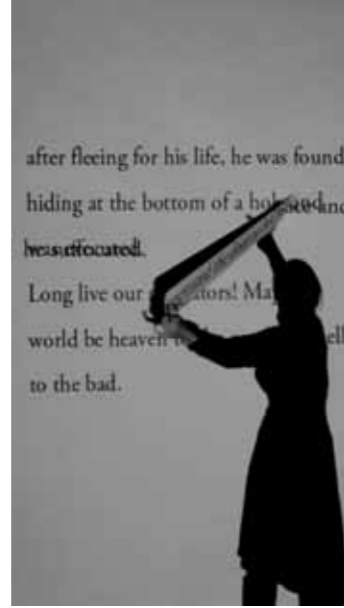
At Scheffknecht's video work titled *Outshine*, a game of soccer is reduced to the shadows of the players on the field. All that remains of the game is the cameras pan, the field with its defining lines and the moving shadows of the players.

In most of her site specific installations, Liddy Scheffknecht uses sunlight as a plastic material; incident light creates an unusual speckle in the room, which is cast into a specific shape by silhouettes attached to the window. This results in an immaterial image of light, or shadow, which moves through the room – propelled by the earth's rotation – and changes its shape, size, and proportion. At one particular moment during the day, the sculpted light combines itself with an object, in this case with the plant, in the room. What emerges is an illusion of unity of the object and the projection of light or shadow. The photograph *Crop* captures exactly this moment of reunion.

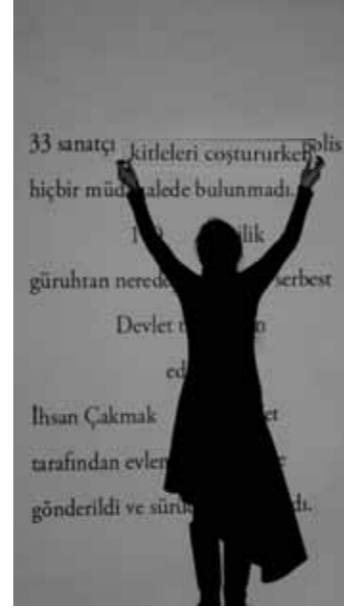
AYLİN TEKİNER

Yad/Exiled, 2013
Video, black&white/siyah-beyaz
Süre/Duration: 4'00"
Ed. 5+1 A.P.

Dem/Scent, 2013
Video, black&white/siyah-beyaz
Süre/Duration: 4'00"
Ed. 5+1 A.P.

Eza/Sorrow, 2013
Video, black&white/siyah-beyaz
Süre/Duration: 4'00"
Ed. 5+1 A.P.

Sanatçı ve aktivist Aylin Tekiner, çeşitli politik manipülasyon araçları ve teknikleri aracılığı ile üretilmiş bilginin yanısıra bunların kolektif algılama sahası üzerindeki yansımalarına da odaklanmaktadır. Dilin araçlarını kullanarak, yaşadığı yerin gömülü ve manipüle edilmiş politik tarihi hakkında bir tartışma alanı açar.

Yazılarında, hikaye anlatımının, resmi tarihin, okul kitaplarının yanı sıra haber raporlarının estetiklerini kullanır. Bunları, dilin kolektif tarihleri manipüle ederek toplumu değiştirdiği alanlar olarak görmektedir. Mevcut bilgiyi kırarken bileşenlerine ayırıp var olan güç mekanizmalarını kullanarak görünür olmayı ve unutulmuş olan görünürü dönüştürmeye teşebbüs eder.

İstem Dışı Körlük sergi projesi için özel olarak ürettiği Dem/Eza/Yad üçlemesinde Tekiner, Türkiye tarihinin yakın dönemde tanık olduğu üç katliama odaklanır: Halepçe, Roboski ve Sivas. Bu talihsiz olayların taze izlerini irdelerken, Tekiner televizyon monitörlerini birer dijital kitaba çevirerek, tarihsel gerçekleri çeşitli bakış açıları ile yeniden kurgular ve yapı bozuma uğratır.

Artist and activist Aylin Tekiner focuses on the information that is produced through the various political manipulation techniques and means as well as their reflection on the collective perception fields. She opens up discussions about the embedded and manipulated political history of the geography that she lives on, by using the tools of language.

In her texts, she uses the aesthetics of story telling, official history, college books as well as news reports, considering them as areas where language modifies society via manipulating collective histories. By deconstructing the available information and using the tools of the existing power mechanisms, she attempts at turning the invisible and forgotten visible.

At the trilogy Scent/Sorrow/Exiled, specifically produced for the Inattentional Blindness exhibition project, Tekiner focuses on three massacres that have taken place at the recent history of Turkey: Halepçe, Roboski and Sivas. While examining on the fresh memories of these unfortunate incidents, Tekiner uses the monitors as digital books, reconstructing and deconstructing the historical facts from various approaches.

SANATÇI ÖZGEÇMİŞLERİ/ARTISTS' BIOGRAPHIES

Sophie Dvořák 1978'de Avusturya, Viyana'da doğdu. Viyana Güzel Sanatlar Akademisi'nde (Academy of Fine Arts Vienna) ve Glasgow Sanat Okulu'nda (Glasgow School of Arts) çalıştı. 2008'de diplomasını aldıktan sonra, ağırlıklı olarak Hollanda, Arjantin ve Çin'de yaşadı ve çalıştı.

Sophie Dvořák, enformasyon ve bilgi kavramlarının görsel temsili ile ilgilenmektedir. Özel ilgi alanları arasında ise kartografi ve veri görüntüleme / bilgi grafikleri yer almaktadır, ancak bunların yanı sıra, kitle iletişim araçlarından ya da ansiklopedilerden ve hatta bilimkurgu çizgi romanlarından aldığı görüntülerle de çalışmaktadır. Çalışmalarının çoğu toplama, biriktirme ve karşılaştırmaya dayalı olan ancak dekonstrüksiyon ve redüksiyonun da tekrar eden öğeler olduğu arşive dayalı bir fikrin üzerinde temellenmiştir. Sonuçlar dünyaların ve bilginin soyut, kurgusal tasvirleri; tarih, politika ve mekansal ilişkilerin yorumlamaları olarak değerlendirilebilecek olan görüntülerdir. Dvořák ağırlıklı olarak kağıt üzerinde çalışır: kolajların, çizimlerin ve baskıların küçük edisyonlarını üretir. Grafik çalışmaları Viyana Şehrinin Koleksiyonları'nın (Collections of the City of Vienna), Viyana'daki Güzel Sanatlar Akademisi'nin (Academy of Fine Arts in Vienna) ve Avusturya Federal Hükümet Artothèque'inin (The Austrian Federal Government's Artothèque) bir parçasıdır. Yaşamını ve çalışmalarını Viyana, Avusturya'da sürdürmektedir.

Sophie Dvořák was born in Vienna in 1978. She studied at the Academy of Fine Arts Vienna and the Glasgow School of Arts. After her Diploma in 2008 she has lived and worked, amongst other places, in the Netherlands, Argentina and China.

Sophie Dvořák deals with visual representation concepts of knowledge and information. Of special interest to her are cartography and data visualization/information graphics, but she also works with images from the mass media or encyclopaedias, and even science-fiction comics. Most of her work is based on an archival idea of gathering, collecting and comparing, but also deconstruction and reduction are recurring elements. The results are abstract, fictional depictions of worlds and knowledge, images that could be read as interpretations of history, politics and spatial relationships. Dvořák primarily works on paper - collages, drawings and prints in small editions. Her graphic work is part of the Collections of the City of Vienna, the Graphic Collection of the Academy of Fine Arts in Vienna, and The Austrian Federal Government's Artothèque. Currently she lives and works in Vienna, Austria.

Şakir Gökçebağ 1965'te Denizli'de doğmuştur. Nükteyi ve yaratımı bir araya getirerek şaşırtıcı objeler, heykeller, kolajlar ve fotoğraflar üreten sanatçı, süpürge, ayakkabı, şemsiye,

mandal, tarak, tel, tuvalet kağıdı gibi basit malzeme ve banal gereçler kullanır. İşlerinde basit ve ucuz günlük gereçlerin yanı sıra mizahi ve oyuna dair öğeler kullanması ile bilinir.

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden 1987'de mezun olmuş, aynı üniversitede 1990'da yüksek lisans derecesini, 1994'te de sanatta yeterlilik derecesini tamamlamıştır. 1991'de Ankara'da Devlet Resim Heykel Yarışması'nda 2.lik Ödülü'nü kazanmıştır. Aynı yıl, Salzburg Yaz Akademisi için (1991) Avusturya Hükümeti Bursu'na layık görülmüştür. Gökçebağ, daha sonra, DAAD'dan bir burs alarak 1995 - 1996 arasında Düseldorf Akademisi'ne gitmiştir. 1996'da Düseldorf Akademisi tarafından Markus Lüpertz Ödülü'ne layık görülmüştür. Gökçebağ'ın Türkiye'de ve yurtdışında pek çok kişisel sergisi olmuş, sayısız grup sergisine katılmıştır. 2012 yılında George Macuinias ödülünü kazanan sanatçı, şu anda yaşamını ve çalışmalarını Hamburg, Almanya'da sürdürmektedir.

Şakir Gökçebağ born in in Denizli in 1965, combines puns and creation and produces astounding objects, sculptures, collages, and photographs. For this purpose he finds simple media and banal appliances of daily use such as brooms, shoes, umbrellas, latches, combs, wire, and paper rolls. He shares his preference for simple, cheap things, as much as his pronounced sense of humour and playfulness.

He graduated from the Faculty of Fine Art at Marmara University in 1987, where he also completed his master's (1990) and doctoral degrees (1994). He won the second prize in the State Painting and Sculpture Competition in Ankara in 1991. In the same year, he received a scholarship from the Austrian government for Summer Academy in Salzburg in 1991. After that, Gökçebağ recived another scholarship from DAAD and went to Düsseldorf Academy between 1995 and 1996. He was awarded Markus Lüpertz Prize by Düsseldorf Academy in 1996. Gökçebağ has had many solo exhibitions and participated in numerous group exhibitions in Turkey and abroad. He was awarded George Macuinias Prize in 2012. Currently he lives and works in Hamburg.

Berat Işık, 1976 yılında Diyarbakır'da doğmuştur. Dicle Üniversitesi'nde resim eğitimi aldıktan sonra Kamu Personeli Seçme Sınavlarına girerek yaşadığı bölgedeki ortaokullarda bir resim öğretmeni olarak çalışmaya başlamış, diğer taraftan ise sanatsal çalışmalarını sürdürmüştür. Halen memleketinde yaşamını ve çalışmalarını sürdürmektedir. Kara mizahın zemin teşkil ettiği videolarında, Berat Işık, popüler kültürün kolektif hafıza üzerindeki etkisini sorgulamaktadır. Çağdaş topluma eleştirel bir gözle bakmakta ve Kürt azınlığın Türkiye'de

kendisi içinde bulduğu hassas pozisyonun altını çizmektedir. Sanki aşırı mükemmel / kusursuz olan bir estetik dayatan sanayinin egemenliğini geri çevirir gibi, ışık videolarındaki bazı teknik "kusurları" düzeltmez. Kasetlerde bilinçli olarak bırakılmış olan bu öğeler, sanatçının kültürün mikro yönetimi hakkında ortaya koyduğu direnişin yanı sıra bu çalışmaların hazırlanmasındaki ivediliğini ve ihtiyacın da altını çizmektedir.

Berat Işık, was born in 1976 in Diyarbakır. After studying painting at the University of Dicle, and sitting the national exam, he started work as a drawing teacher in the secondary schools of his region, alongside his artistic activity. He now lives and works in his hometown. Berat Işık's videos are often underpinned with black humour, questioning the influence of popular culture on the collective memory. He views contemporary society with a critical eye and highlights the sensitive position in which the Kurdish minority in Turkey finds itself. As though refusing the hegemony of the industry that imposes an aesthetic that is too picture-perfect, Işık does not correct certain technical "flaws" in his videos. These elements intentionally left on the tapes highlight the resistance that the artist manifests against the micro managing of culture, as well as the urgency and necessity with which these works are produced.

Claudia Larcher 1979'da Bregenz, Avusturya'da doğmuş olan ve Viyana'da yaşamını ve çalışmalarını sürdürmekte olan bir görsel sanatçıdır. Larcher'in sanatsal çalışmaları temel olarak mimariye değinmektedir. Sanatçı tarih, aşinalık ve hafıza ile bağlantılı olan yerler ile ilgilenirken "ev" ve "kimlik" konularının anlamını sorgulamaktadır. Son yıllarda, (foto) kolaj, (alana özel) video animasyon ve karışık medya enstalasyon alanlarında çalışmalarını sürdürmektedir. Performanslar ve canlı konserler için canlı görseller hazırlamakta, ayrıca bir sanatçı kolektifi olan "Plinque"e ait sergilerin eş-küratörlüğünü yapmaktadır. Larcher, Viyana'daki Uygulamalı Sanat Üniversitesi'nde (University of Applied Arts) trans-medya sanat üzerine çalışmış, 2001 ve 2005 arasında ses sanatçısı

Bernhard Leitner'in ve 2008'e kadar da heykeltıraş Erwin Wurm'un ustalık sınıfı derslerine katılmıştır. 2008'de HEIM başlıklı animasyonu ile Kunsthalle Wien Ödülü'nü kazanmış, ardından Viyana'daki "Kunsthalle Wien"de kişisel sergisini gerçekleştirmiştir. Sonrasında Claudia Larchers'in çalışmaları, aralarında Japonya'daki Tokyo Wonder Site, Philadelphia'daki Slought Foundation ve Paris'teki Centre Pompidou'nun da olduğu pek çok yerde düzenlenen kişisel ve grup sergilerinde gösterilmiştir.

Claudia Larcher is a Visual Artist born in 1979 in Bregenz / Austria, who lives and works in Vienna / Austria. Larcher's artistic work mainly deals with architecture. She is interested in places that are connected to history, familiarity and memory, questioning the meaning of "home" and "identity". The last years she was working in the field of (photo) collage, (site-specific) video animation and mixed media installation. She is doing live visuals in performances and for live concerts, also co-curating the exhibitions of artist collective "Plinque". Larcher studied transmedia art at the University of Applied Arts in Vienna attending the masterclasses of sound artist Bernhard Leitner from 2001 to 2005 and sculptor Erwin Wurm until 2008. In 2008 she won the "Kunsthalle Wien Award" for her animation HEIM followed by a solo exhibition at "Kunsthalle Wien" Vienna. Since then Claudia Larchers work was shown in several solo and group shows for instance in Tokyo Wonder Site in Japan, Slought Foundation in Philadelphia or Centre Pompidou in Paris.

Bernd Oppl 1980'de Innsbruck, Avusturya'da doğmuştur, yaşamını ve çalışmalarını Viyana'da sürdürmektedir. 1998-2007 yılları arasında Kunstuniversität Linz'de (Avusturya) Ursula Hübner'in atölyesinde güzel sanatlar (resim ve grafik sanatları) üzerine çalışmıştır ve 2008'den beri Viyana Güzel Sanatlar Akademisi'nde Dorit Margreiter atölyesinde güzel sanatlar (video ve video enstalasyon) çalışmalarını sürdürmektedir. Kazandığı Ödüller / Burslar: RLB Art Price (RLB Sanat Ödülü),

Kunstbrücke, RLB Tirol AG, Innsbruck (2012); Tyrol Kenti Çağdaş Sanatlar için Sponsorluk Ödülü (2008); Eğitim , Bilim ve Kültür Federal Bakanlığı'nın (BMUKK, Avusturya) Çalışma Bursu (2008 / 2009).

Bernd Oppl was born in Innsbruck, Austria, in 1980, lives and works in Vienna, Austria. He studied fine arts (painting and graphic arts) from 1998 to 2007 under Ursula Hübner at Kunstuniversität Linz (Austria) and, since 2008, fine arts under Dorit Margreiter (video and video installation) at the Academy of Fine Arts Vienna. Awards / Grants - RLB Art Price, Kunstbrücke, RLB Tirol AG, Innsbruck (2012), Sponsorship Award for Contemporary Art of the state of Tyrol (2008), Working grant of the Federal Ministry of Education, Science and Culture (2008/09).

Liddy Scheffknecht, 1980'de Dornbirn, Avusturya'da doğmuş, halen yaşamını ve çalışmalarını Viyana sürdürmekte olan bir görsel sanatçıdır. Viyana'daki Uygulamalı Sanat Üniversitesi'nden ve Paris'teki École Nationale Supérieure des Beaux-Arts'tan mezun olmuştur. Aralarında: 2012'deki Sinop Bienali (Türkiye), 2010'daki Genç Sanat için Moskova Bienali (The Moscow Biennale for Young Art) ve 2009'daki Avrupa ve Akdeniz'in Genç Sanatçıları Bienali'nin (The Biennale of Young Artists of Europe and the Mediterranean) de yer aldığı sayısız karma sergiye iştirak etmiştir. Kişisel sergilerine ise 2012'de Maribor'daki Kunsthaus Graz ve Ex-Garage ve 2012'de Avusturya'daki Georg Kargl Güzel Sanatlar (Georg Kargl Fine Arts) ev sahipliği yapmıştır. 2010'da BMUKK'nin Startstipendium'unu almıştır. Çalışmaları, aralarında Albertina, Ursula Blickle Arşivi (Ursula Blickle Archiv) ve Kitzbühel Müzesi'nin de (Museum Kitzbühel) bulunduğu çok sayıda özel ve halka açık koleksiyonda yer almaktadır. Liddy Scheffknecht fotoğraf, video, enstalasyon ve heykelin de aralarında olduğu çeşitli medyalarla çalışmaktadır. Çalışmalarında zaman ve mekan, duraklama ve hareket, sabit ve hareketli görüntülerin sınırları konularına odaklanmaktadır.

Liddy Scheffknecht, born 1980 in Dornbirn, Austria, is a visual artist living and working in Vienna. She graduated from the University of Applied Arts in Vienna and the École Nationale Supérieure des Beaux-Arts in Paris. She participated in numerous group exhibitions including the Sinop Biennale in Turkey 2012, the Moscow Biennale for Young Art 2010 and the Biennale of Young Artists of Europe and the Mediterranean 2009. Solo exhibitions were hosted at the Kunsthaus Graz and the Ex-Garage in Maribor 2012 and the gallery Georg Kargl Fine Arts in Vienna 2011. In 2010 she received the Startstipendium of the BMUKK. Her work can be found in a number of private and public collections including the Albertina, the Ursula Blickle Archiv and the Museum Kitzbühel. Liddy Scheffknecht works in different medium like photography, video, installation and sculpture. In her work she concentrates on the subject of time and space, standstill and movement and the borders of static and moving image.

Aylin Tekiner (d. 1978, Nevşehir, Türkiye) New York / İstanbul'da yerleşik bir sanatçı ve aktivisttir. Lisans ve yüksek lisans çalışmalarını Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nde (Ankara, Türkiye) tamamlamasının ardından 2008'de Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitimin Kültürel Temelleri Anabilim Dalı'nda doktora ünvanını aldı. "Atatürk Heykelleri – Kült, Estetik, Siyaset" başlıklı kitabı doktorası esnasındaki çalışmaların everilmiş bir sonucu olup İletişim Yayınları (Türkiye) tarafından 2010'da yayınlanmıştır. Aylin Türkiye'de ve New York'ta kişisel sergilerin yanı sıra grup sergilerine de iştirak etmiştir. Şu anda, New York, ABD'deki Long Island Üniversitesi'nde Yeni Medya, Sanat ve Aktivizm üzerine dersler vermektedir. Çağdaş Türkiye'deki politik cinayetlerin 28 kurbanının aileleri tarafından oluşturulmuş olan Kolektif Hafıza Platformu'nun bir üyesidir.

Aylin Tekiner was born in Nevşehir, Turkey in 1978. She undertook her BA and MA at Hacettepe University Fine

Arts, Sculpture Department. In 2008 she finished her Ph.D. at Ankara University, Institute of Educational Sciences, Cultural Fundamentals of Education Department. Her book "Atatürk Statues Cult, Esthetics, and Politics" evolved from her PhD thesis and was published by İletişim Yayınları in 2010. Aylin has had solo shows and group exhibitions in Turkey and New York. She currently teaches a course, New Media, Art, and Activism, at Long Island University, Brooklyn New York. She is a member of Collective Memory Platform, which was formed by the families of 28 victims of the political murders in modern Turkey. Working as an artist and activist, Tekiner is based in NY.

Işın Önal 1977'de Türkiye'de doğmuş, yaşamını ve çalışmalarını Viyana'da sürdürmekte olan bir küratördür. Viyana, Avusturya'daki Uygulamalı Sanat Üniversitesi'nde Kültürel Çalışmalar Bölümü'nde doktora çalışmalarını sürdürmektedir. Küratörlük üzerine olan İleri Çalışmalar Uzmanlığı (Master of Advanced Studies) derecesini Zürih, İsviçre'deki ZHdK, Zürcher Hochschule der Kunst'ta (2009 – 2011) almıştır. 2009 – 2010'da Grenoble, Fransa'da, Centre National d'Art Contemporain'da Uluslar arası Küratöryel Eğitim Programı'na (International Curatorial Training Programme); 2009'da Gwangju, Güney Kore'de düzenlenen Gwangju Bienali Uluslar arası Küratör Kursu'na (Gwangju Biennale International Curator Course) iştirak etmiştir. Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı üzerine yüksek lisans derecesini 2003'te İstanbul'da Sabancı Üniversitesi'nden; sanat eğitimi üzerine lisans derecesini ise 2000'de İstanbul'daki Marmara Üniversitesi'nden almıştır. 2003 – 2006 arasında İstanbul'daki Bosphorus International Schools'da sanat koordinatörü olarak görev yaptıktan sonra 2006- 2009 yılları arasında Proje4L/Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi'nin direktörü ve küratörü olarak çalışmıştır. Bu mekanda, müze koleksiyonundan seçkilerle gösterimlerin küratörlüğünün yanı sıra, bir çok uluslar arası serginin proje yürütücüsü olarak da idari işlevleri üstlenmiştir. Müzenin proje odasında, yükselen sanatçılarla çok sayıda serginin

küratörlünü yapmıştır. Bağımsız olarak da, 4. Sinop Bienali ve 2012 Zagreb Medya Art Bienali başta olmak üzere çok sayıda uluslar arası serginin küratörlüğünü / eş-küratörlüğünü gerçekleştirmiştir. Küratöryel çalışmalarında karanlık, gölge, görünmezlik, gizleme gibi kavramların pratik stratejiler olarak, iştirak sağlama, bilgi aktarımı, örtülü politik çağrışımlar iletme gibi amaçlarla kullanımı ile ilgilenir.

Işın Önal, born in 1977, Turkey, is a curator based in Vienna. She is a PhD Candidate at the Department of Cultural Studies, University of Applied Arts, Vienna, Austria. She has completed her Master of Advance Studies on Curating at ZHdK, Zürcher Hochschule der Kunst, Zürich, Switzerland (2009-2011). She participated to Ecole du Magasin, International Curatorial Training Programme, Centre National d'Art Contemporain, Grenoble, France (2009-10) and Gwangju Biennale International Curator Course, Gwangju, South Korea (2009). She received her MFA on Visual Arts and Visual Communication Design from Sabancı University (2003), and her BA on Art Education from Marmara University (2000), Istanbul, Turkey. After working as the art coordinator at Bosphorus International Schools, Istanbul (2003-2006), she worked as the director and curator of Proje4L/Elgiz Museum of Contemporary Art, Istanbul from 2006 to 2009. At this space, besides curating shows with selections from the museum collection, she functioned as the project manager of numerous international exhibitions. Beside that she has curated number of exhibitions with emerging artists at the project room of the museum. Independently she has curated/co-curated a number of international exhibitions, most notably the 4th Sinopale International Sinop Biennial and 2012 Zagreb Media Art Bienali. For a curatorial concern, she focuses on employing the notions of darkness, shadow, invisibility, and concealment, as practical strategies for creating participation, transmitting information, and embedded political connotations.